

SVOBODNA SLOVENIJA

Registro Nacional de la Propiedad
Intellectual No. 352611

Redacción y Administración:
Calle Víctor Martínez 50 (Suc. 6)
Buenos Aires, Argentina

“ESLOVENIA LIBRE”

Año (Leto) X (5)

BUENOS AIRES, 15. MAJA (MAYO) 1952

No. (Štev.) 17.

CORREO
ARGENTINO
(Procedencia)

FRANQUEO A PAGAR

TARIFA REDUCIDA
Concesión N° 3824

Víctor Martínez 50 - Buenos Aires

Ali iz sramu, ali iz sovraštva?

Slovenski izseljenec je vedno podpiral svoje v domovini. V rednih razmerah je ta podpora bila denar, s katerim so domači lahko dobili, česar so potrebovali, v izrednih razmerah, ko niti za denar ni bilo mogoče vsaga dobiti, pa so se te podpore spremenile v blagovne pošiljke, ki so domačim pomagale, da so se prebili skozi kritične čase.

Po prvi svetovni vojni so blagovne podpore presenetljivo hitro prenehale. V nekaj letih se je položaj mlade države gospodarsko ustalil in na domačem trgu je bilo za pametno ceno kmalu vsega dovolj. Naš denar je imel na mednarodnem trgu svojo veljavo, ki je predstavljala njegovo resnično kupno moč in tako so pošiljke v blagu nadomestile denarne nakaznice, za katere je prejemnik dobil resnično vrednost v domačem denarju.

Po drugi svetovni vojni je preteklo že sedem let, pa vse kaže, da so posledice vojne v domovini danes bolj občutne kakor prvo leto po vojni. Do pred kratkim je manjkalo prav vsega, razen za par tisoč privilegirancev, in tako je bila vsaka pomoč v blagu za domače kakor blagovest iz raja. Dobivali so v paketih stvari, ki se nam zde vsakdanje, za nje so pa pomenile izrednost, na katero skoro misliti niso več upali. Zadnje čase pa pravijo, da je vsega, kar si srce poželeti v izobilju na prodaj, toda po takih cenah, da nikomur, ki živi od dela svojih rok, teh stvari ni mogoče kupiti. Zato svojci še prosijo blagovnih pošiljk, zlasti obleke in obutve, ki ima tam astronomsko ceno.

Reparska devizna politika Titove vlade onemogoča vsako denarno pošiljko, zakaži, kdor pošlje denar po banki, da Titu štiri petine, eno petino vrednosti pa dobi prejemnik. Nedavno je hotel slov. izseljenec narediti uslugo prijatelju v domovini, ki ga je prosil podpore za nakup čevljev. Informiral se je na banki in izvedel, da bi moral odšteti 500 argentinskih Pesov, da bi prijatelj tam mogel kupiti par najslabših čevljev. Za ta denar se v Argentini dobi pet parov kar dobrih čevljev.

Kakor hitro bi Titova Jugoslavija priznala uradno svoji šibki valuti tisto veljavo, ki jo na mednarodnem trgu v resnici ima, bi blagovne pošiljke kar na mah prenehale in se spremenile v denarne nakaznice.

Toda našim komunistom ni za to, da bi se stvar rešila v korist prizadetih in potrebnih. Prav nasprotno je res! Rada bi preprečila te pošiljke. In to iz dveh razlogov. Prvič: nepretrgana veriga paketov, ki iz vseh strani sveta prihajajo v Jugoslavijo, je glasna obtožba za Titov režim, ki ni zmožen dati svojemu ljudstvu najpotrebnejšega, kar se je posrečilo že zdavnaj Lahom, Avstrijcem, celo Nemcem, kjer so pomanjkanje blaga ali pretirane cene potrebsčinam že davno pozabljena zadeva. Komunisti čutijo, kako jih sodi svobodni svet. V deželo, ki je včasih izvažala tisoče vagonov žita, stotisoče glav živine in prašičev ter perutnine, ki je veljala za eno najcenejših na svetu, kjer je tujec živel bolj nego doma, prihajajo sedaj paketi z moko, makaroni, kepico masti, stekleničko olja, škatljico konzerv, da ne omenjamo sto drobnih predmetov, ki so jih včasih Dalmatinci ponujali od hiše do hiše za vsako ceno. Res je, vsak paket, ki potuje proti Jugoslaviji, je propagandist, ki kliče svobodnemu svetu, kako korupten in nezmožen je rdeči režim v naši domovini. Drugi razlog je pa morda še močnejši: sovraštvo in nevoščljivost. Pošiljke prihajajo večinoma v roke ljudem, ki imajo v tujini svoje in prijatelje protikomuniste. In to večinoma od ljudi, ki jih je Titova propaganda doma slikala kot čredo brezpravnih, lačnih, bolnih in ušivih zapeljancev, ki hiraajo po taboriščih, ali pa tlačanijo za sramotno ceno tujemu kapitalu, sedaj pa že leto za letom pošiljajo skromne, a dragocene sadove dela v svobodni njim, ki žive v lažni svobodi. Za to so pripravili predvsem tem ljudem novo oviro: carino.

Po poročilih, ki jih imamo, ta carina neredko presega vrednost blaga. Saj doslega za skromen paket oblačilnega blaga vsoto 10.000 dinarjev in črez, to se pravi, toliko, kolikor povprečen uslužbenec zasluži v treh mesecih. Imamo dalje dokaze, da se ta carina ne prisoja po vrednosti blaga, ampak po priljubljenosti ali osovraženosti prejemnika. Ne nas, ne o njih doma, ta neenakost ne preseneča, ker oboji vemo, koliko veljavo imajo uredbe rdečih oblastnikov.

Tako se sedaj dogajajo slučaji, da

Komunisti napovedujeje novo Korejo - v Nemčiji

V Parizu so prejšni teden le sestavili koncept za pogodbo, ki naj organizira evropsko obrambno oroženo silo. To je šele koncept — vendar ga na zahodu smatrajo kot velik uspeh na poti evropske unije. — V Bonnu so razgovori med drjem Adenauerjem in zahodnimi visokimi komisarji tik pred koncem; sedaj se pogaja dr. Adenauer z voditelji treh glavnih vladnih strank, da bi dosegel njih pristonek na pristop zahodne Nemčije k Atlantski obrambni zvezi in na besedilo tiste pogodbe, ki bi končala okupacijski statut v zahodni Nemčiji. Dr. Adenauer je optimist in računa, da bodo vsi razgovori uspešno izvedeni tako, da bo pogodba v Bonnu lahko podpisana dne 20. maja. — Sovjeti pa so v Vzhodni Nemčiji pognali vse svoje sile v boj proti izvedbi teh načrtov: v Berlinu so začeli izvajati “malo blokado”, ko so zaprli promet zavezniskim patrolam na cesti Helmstedt — Berlin; ministri vzhodne nemške komunistične vlade pa so začeli groziti zahodnim nemškim politikom. Nekaj groženj je celo takih, da se lahko računa z državljansko vojno v Nemčiji, ako se zahod kom. grožnjam ne bi uklonil.

VAL NEZAUPANJA V FRANCII

Poleg ameriških zastopnikov imajo pri organizaciji evropske unije vodilno besedo francoski državniki. Glavne načrte so izdelali v Parizu, gospodarsko združevanje je v rokah francoskih zastopnikov. In vendar so ravno v Parizu najbolj malodušni nad bodočo unijo. Sproti zapadajo v dvome in terjajo novih garancij proti nemški udeležbi v uniji. Angleška in ameriška vlada sta že pojasnili obseg garancij, ki jih ima Francija v vseh predlaganih pogodbah, pa vse le malo pomaga — v Franciji menijo, da je neverjetno, da bi se s podpisom nekaj pogodb odpravil prepad, ki loči dva naroda, ki sta se v zadnjih 80 letih trikrat spopadla — in napad so vedno sprožili Nemci. Poleg tega se atlantska in evropska orožena sila organizira pod novim vidikom: zahodna Evropa se mora zavarovati pred komunističnimi invazijami. Toda komunisti imajo vso svojo silo daleč na vzhodu; v slučaju vojne bi tedaj moralo nemško ozemlje biti glavno bojišče — in prihranjeno bo vojskovanje tistemu, ki bo v Evropi ostal nevtralen.

In na to nevtralnost se sedaj obešajo v Franciji in to ljudje z leveice, kakor tudi z desnice. Komunisti obljublajo po nalogu iz Moskve marsikaj — in ker se Moskve marsikdo boji, je mnogim kar prav, če se že danes prikupijo moskovskim agentom. Toda sedaj se je pridružil temu levčarskemu taboru močan blok na desnici. Ofenzivo desničarjev je sprožil vodilni konservativni dnevnik “Le Monde”, ki velja v veliki meri celo za glavno glasilo francoske zunanje politike. Ta list je objavil senzacionalno poročilo o načrtih ameriškega admirala Fichtelerja, ki je poveljnik vse ameriške mornarice. List pravi, da je Fichteler izdelal poseben načrt za obrambo Evrope pred vzhodom. Ta admiral da meni, da je obramba možna samo v Sredozemskem morju. Glavni sunek proti sovjetom da bo izveden iz tega predela in glavni oporišči te fran-

sovoji pošiljke ne morejo sprejeti, ker ne zmorejo carine. Prav tako ne zmorejo poštnine, da bi pošiljko vrnili — ta znaša do 4.000 din — in tako bo paket “obtičal” na pošti, šel po preteku določene časa na dražbo in za par desetakov ga bo dobil — komunist.

Hud je ta udarec, pa ga bomo preboleli. Iskali bomo drugih potov, kako pomagati tistim, ki trpe, in našli jih bomo. Taki in podobni ukrepi so za nas, ki že nekoliko poznamo življenje, podobni kretnjam človeka, ki se potaplja: večina njegovih kretnenj gre v prazno in v njegovo škodo.

te bosta Gibraltar in Carigrad, dočim bo Severna Afrika glavno oporišče sil, ki bodo nato reševale Evropo. Zahodno Evropo da bodo sovjeti v prvem navalu zasedli, sile iz juga, to je iz Sredozemlja in Afrike bodo šele pozneje krenile na pohod za osvoboditev Evrope. “Le Monde” povdarja v svojih razkritjih, da so njegovi podatki točni. Sicer bodo v Washingtonu vse to zanikali (seveda se je to tudi takoj zgodilo), vendar drži, da v USA računajo samo na to, kako bodo Evropo ne “brani” ampak “osvobojevali”. In kako se Evropa more osvoboditi, dokazuje razdejanje ob koncu druge vojne v l. 1944 in 1945, ko so ameriške sile šle skozi Francijo in dokazuje tudi sedanje razdejanje v južni Koreji, kjer se že en del sveta rešuje izpod kom. terorja.

Ako bi bilo točno, da slone računi ameriške strategije na Fichtelerjevih načrtih, tedaj v USA niso iskreni, ko pripravljajo obrambo Evrope v okviru Atlantske in Evropske obrambne zveze. Sile teh dveh formacij ne bodo branile prvih obrambnih linij v sredini Evrope, ampak bo glavna sila slonela šele na armadah v severni Afriki in na brodovju v Sredozemskem morju. — Ako pa je tako, tedaj je položaj Francije v nekem oziru že vnaprej izgubljen: sovjetski naval jo bo pohodil in osvobodil na bo za ceno da bo izginila v popolnem razdejanju atomskega vojskovanja. “Le Monde” je naslednik “Le Tempsa”, ki je bil glasilo vodilnih bank in francoske težke industrije. Pred nekaj meseci se je v USA med velikimi industrijalci že začela uveljavljati struja, ki terja drugačno politiko do sovjetov. Sedaj se tej skupini priključuje del enako mislečih francoskih gospodarstvenikov, ki menijo, da je vojni obračun v vsakem slučaju velika izguba.

V trenutku, ko se uspešno zaključuje pogajanja za pristop zahodne Nemčije v evropsko skupnost in Atlantsko obrambno zvezo, je bilo pač najbolj “primerno” potegniti na dan veliko bombo s takozvanimi Fichtelerjevimi načrti.

KOMUNISTI PA GROZE Z NOVO KOREJO V NEMČIJI

V Moskvi je list “Rdeča armada” v posebnem uvodniku pozdravil te spore v družini zahodnih zaveznikov. V Berlinu pa člani kom. vlade trdno računajo, da se bodo pogajanja na zahodu uspešno zaključila in se na odgovor za te pogodbe že pripravljajo. Tako groze, da bodo organizirali svojo armado na vzhodu in da bodo krenili z oroženo silo proti zahodu, da tako prepode zahodno nemško vlado v Bonnu in izvedejo zedinjenje Nemčije z oroženo silo. Ulbricht, podpredsednik vzhodne nemške vlade je kar odkrito zagrozil, da bo Nemčija postala nova Koreja, ako bi Adenauerjeva vlada podpisala pogodbe, ki se pripravljajo.

Zahodni vojaški opazovalci sicer dvomijo, da bi vzhodna vlada mogla imeti pred pomladjo 1953 oroženo silo, ki bi lahko krenila proti zahodni Nemčiji. Tudi se ni v Nemčiji dovolj goden teren, da bi kom. mogli računati na odziv na svoje pozive na državljansko vojno. Tudi bodo sovjeti verjetno orga-

Presidíó el general Juan D. Perón el acto de clausura del Congreso Universitario de Odontología

En una lucida ceremonia que contó con la presencia del Primer Magistrado GRAL JUAN D. PERON quedó clausurado el viernes pasado el PRIMER CONGRESO UNIVERSITARIO PANAMERICANO DE ODONTOLOGIA DE BUENOS AIRES, realizado con el auspicio del SUPERIOR GOBIERNO DE LA NACION Y DE LA FUNDACION EVA PERON.

Después de ejecutar el Himno Nacional el Presidente del comité ejecutivo del Congreso DR. GUILLERMO A. BIZZOZERO pronunció el discurso de clausura sigiéndole en el uso de la palabra los representantes de otros países Americanos. Todos los oradores destacaron en términos significativos el apoyo brindado al congreso por el presidente de la Nación GRAL PERON y su esposa Señora EVA PERON, que posibilitó la realización del certamen.

En medio de largas ovaciones se dispuso ha hablar el general PERON y entre lo demás en su conceptuoso discurso destacó lo siguiente:

“Nosotros deseamos un mundo más justo y más libre y tratamos de realizar entre nosotros un pueblo más libre y más justo.

Cuando la humanidad se integre con pueblos justos y libres, desaparecerán las cortinas que dividen a las naciones, no habrá naciones imperialistas ni naciones satélites, y el hombre un poco menos azotado por el dolor y por la desgracia, realizará su destino con más fe en la eternidad de sus valores esenciales.

Todos los esfuerzos de nuestra doctrina y de nuestro trabajo tienden a ello y esperamos que los hombres y los pueblos del mundo sepan ver en nuestra buena voluntad acaso el primer esfuerzo generoso y honrado que realiza un pueblo auténtico por una felicidad auténtica del mundo”.

Predsednik general Peron na slovesni zaključitvi Vseučiliškega kongresa za zobozdravništvo

Prejšnji petek je bil v Buenos Aires slovesno zaključen PRVI VSEAMERIŠKI VSEUČILIŠKI KONGRES ZA ZOBOZDRAVNIŠTVO. Slovesnost je povzdignil s svojo navzočnostjo predsednik Republike general JUAN D. PERON, ki so ga ob prihodu vsi navzoči delegati toplo pozdravili.

Po odpeti Narodni himni je povzel besedo predsednik izvršnega kongresnega odbora DR. GUILLERMO A. BIZZOZERO ter je imel zaključni govor, za njim so pa govorili predstavniki ostalih ameriških držav in se iskreno zahvaljevali predsedniku generalu PERONU in njegovi gospe EVI PERON za vso podporo, ki sta jo nudila temu kongresu in ga tako sploh omogočila. Kongres se je namreč vršil pod pokroviteljstvom ZVEZNE VLADE in FUNDACION EVA PERON.

Med splošnim navdušenjem in odobravanjem je nato vstal predsednik republike general JUAN D. PERON ter je imel vsebinsko bogat govor, v katerem je med drugim naglašal:

“Mi želimo svet, ki naj bo bolj pravičen in bolj svoboden. Med sabo skušamo ustvariti narod, ki naj bo še bolj svoboden in še bolj pravičen. Ko bo človeštvo povezano s pravičnimi in svobodnimi narodi, bodo odpadle zaves, ki danes delijo države. Tedaj ne bo imperialistov pa tudi ne satelitskih narodov. Človek, ki ga nesreča in stiske ne bodo tako tlačile, bo svoje poslanstvo izpolnil z večjo vero v večnost svojih bistvenih vrednot”.

“Vsi naporí naše doktrine in našega dela stremijo za tem. Uverjeni smo, da bodo ljudje in narodi sveta videli v naši dobri volji primer največjega plemenitega napora, ki ga nudi naš narod za srečo sveta.”

Amerikanci zahtevajo odločitev na Koreji

“Mirovni” razgovori na Koreji se nahajajo na nevarni točki. Amerikanci so predložili svoj zadnji in nespremenljivi predlog o izmenjavi vojnih ujetnikov, po katerem bodo vrnili ok. 70.000 ujetnikov, med tem ko jih 100.000 ostane v južni Koreji, ker se nečejo vrniti pod komunistične krvoloke. To stališče zavezniske delegacije v Pan Mun Jonu so potrdili z izjavami tudi Truman, Eden in Ridgway ter objavili, da je to njihov “zadnji, trden in nepreklicen predlog”. Vodja amer. delegacije Joy je predlagal, da se ne sestanejo, dokler komunisti ne bi pristali na ta predlog. Komunisti so zahtevali novo sejo naslednji dan ter se to stanje sklicevanja sej sedaj vleče dalje. Komunisti izrabljajo seje za svojo propagando ter so v ponedeljek obtožili Amerikance, da so postreljali na stotine vojnih ujetnikov. Joy je to trditev zavrnil kot Laž.

Med tem časom so pa komunistični vojni ujetniki na otoku Koje pripravili svetu senzacijo, s katero so pokazali, da nimajo prevelikega strahu pred poveljstvom vojaškega taborišča. Komuni-

sti so namreč ugrabili poveljnika ujetniškega taborišča ameriškega brigad. generala Dodd-a, ga odveklili v svoje barake in ga imeli v njih 78 ur kot talca. Za njegovo izpustitev so zahtevali koncesije, ki so jih seveda tudi dobili, nakar so komunisti generala izpustili.

Na bojišču vlada skoro popoln mir. V nedeljo je prišlo do manjših prask na srednjem delu bojišča, v zraku pa ni posebne delavnosti. Večjo operacijo so izvedle nekatere ameriške bojne ladje, ki so obstreljevale zahodno korejsko obalo. Opazovalci splošno pričakujejo vsak trenutek konec pogajanj in pričetek velike komunistične ofenzive.

VISOKO IMENOVANJE G. P. DR. HUGA BRENA

Iz Rima nam sporočajo, da je bil v vodstvu franciškanskega reda v Rimu imenovan dne 28. aprila t. l. za generalnega defintorja franciškanskega reda g. p. dr. Hugo Bren. Iskreno čestitamo!

1 PESOS ZA BOLNE SLOVENSKE BEGUNCE V EVROPI

V nedeljo 25. maja t. l. bo Društvo Slovencev organiziralo denarno nabirko pod geslom “1 Pesos za bolne slovenske begunce v Evropi”.

Pred cerkvami, kjer se Slovenci zbirajo k sv. maši, bodo fantje in dekleta pobirali v ta namen denarne darove.

Ne pojdite mimo njih, ne da bi izpolnili svojo dolžnost do trpečih bratov! Darujte 1 peso za bolne slovenske begunce v Evropi!

IZ TEDNA V TEDEN

USA: Stavka v jeklarski in petrolejski industriji traja še dalje. S stavkami pa groze, po nekaterih državah tudi železničarji in uslužbenec brzojavnih uradov. — Po šteju 1.3.1952. ima USA 156.197.000 prebivalcev. Od lanskega leta je naraslo prebivalstvo USA za 2.707.000 ljudi. — **Letalski minister** je objavil, da ima ZSSR za tretjino več letal kakor USA. Po njegovem ima ZSSR 20.000 prvotinskih letal ter ravno toliko v rezervi USA pa 15.000 prvotinskih in 13.000 v rezervi. USA ima prednost v težkih in dolgoletnih bombnikih, ZSSR pa v lovcih. Nad 900 lovcov MIG-15 je ZSSR poslala kitajskim komunistom. — **Na Kanarskih otokih** delajo poskuse za pridobivanje pitne vode iz morja, katero nameravajo uporabljati tudi za namakanje otokov in pridobivanje električne energije. — **V USA** so izvedli uspešen poskus prevoza in odleta lovskega letala z veletrdnjave B.36. Atomski bombnik je pri poskusu v višini 8000 metrov spustil s krova najhitrejšo lovsko letalo Thunderjet. — **Avstrijski kancler** Figl je prišel na uradni obisk v USA.

PANAMA: V nedeljo so bile predsedniške volitve. Kot kandidat je nastopil tudi polkovnik Remon, biv. poveljnik panamske policije in z njo najmočnejša osebnost v republiki. Po končanih volitvah je izjavil, da je dobil veliko večino glasov.

BOLIVIJA: Vlada Narodnega revolucionarnega gibanja je odpuščala iz državne službe 11 generalov, 14 polkovnikov, 10 podpolkovnikov in enega majorja, katerim očita odgovornost za pokolje nedolžnega prebivalstva. — **Predsednik dr. Paz Estensoro** je izjavil, da bo bolivijska vlada kmalu nacionalizirala rudnike cina.

BRAZILIJA: Vlada je začela z veliko čistko med vojsko, v katero so komunisti vrinili polno svojih članov in simpatizerjev. Policija je zaprla nad 100 višjih častnikov. — **V bližino kraja**, kjer je nedavno treščilo veliko ameriško potniško letalo so se že spustili padalci ter sedaj krečijo pragozd, da bi omogočili pristaneč helikopterja. Po radiju so za prosili za granate, ker so dogneli, da se pri razbitinah letala nahajajo divji indijanci. — **V Rio de Janeiro** so fotografirali "leteči krožnik", Brazilsko časopisje je posnetke tudi objavilo. Letalski strokovnjaki preučujejo resničnost prikazni.

FRANCIJA: Pariški časopis "Le Monde" je objavil, da je amer. admiral Fechteler pismeno sporočil ameriški vladi, da je vojna neizogibna v času do 1. 1960. Po istem poročilu admiral trdi, da bo Anglija kot letalska baza izgubljena zaradi sovjetskih atomskih napadov in da zato pride v poštev kot izhodno oporišče za osvoboditev Evrope samo severna Afrika in Bližnji Vzhod. Fechteler zanika to poročilo. Zanikajo ga pa tudi ameriške in angleške vojaške oblasti. V Franciji sami so nekateri zahtevali od vlade, naj nastopi proti listu radi objave tako alarmantnih vesti, ki utegnejo samo še bolj povečati malodušje naroda in mu ubiti vsako vero v možnost obrambe pred sovjeti. Radi omenjenega poročila je notranjepolitični urednik lista "Le Monde" odstopil. — **Vlada** je odobrila načrt za sklicanje konference evropskih prometnih ministrov, na kateri bodo izdelali načrt za enotno evropsko prometno ministrstvo.

ANGLIJA: Churchill je izvršil prvo spremembo svoje sed. vlade. — Pri občinskih volitvah prejšnjo soboto v Angliji in na Škotskem so laburisti znova dosegli veliko zmago nad konservativci. Dobili so 641 novih mest, konservativci pa izgubili 420 mest. Laburisti so zmagali v Bristolu (ladjedelnice) in v Prestonu, Boltonu, Wolverhamptonu in Swindonu (tekstilni centri). Vlada je predložila parlamentu zak. predlog o denacionalizaciji cestnega prometa. — **Sed. ang. kraljica Elizabeta II** bo kronana 2. junija 1953. Vsa ceremonija bo stala okoli 1 milijon funtov.

NEMCIJA: V Berlinu je bila tridnevna konferenca Mednarodne Zveze svobodnih časnikarjev, — beguncev iz 11 držav za železno zaveso. Na konferenci so sprejeli resolucijo, v kateri pozivajo zahodni svet na čimprejšnjo osvoboditev vzhodnih narodov izpod kom. jarma. — **Po podatkih zavezniskega statističnega urada** v Berlinu je Nemčija v pretekli vojni izgubila 2500 ladij, med njimi skoraj 1000 podmornic. 90% nemškega brodograja je bilo uničenega.

ITALIJA: Pred vojno je imela Italija trgovskega ladjeva 3.500.000 ton. Po vojni je svojo mornarico, ki je

Veličastno romanje Slovencev v Lujan

že tradicija je pri argentinskih Slovenceh, da imajo vsako leto drugo nedeljo v maju romanje k Materi božji v Lujan, da ji izpričajo svojo vdanost in se ji priporočijo v svojih težavah ter jo poprosijo za nadaljnjo zaščito in varstvo. Tako je bilo vseslovensko romanje v Lujan tudi letos 11. maja.

Iz Buenos Aires je vozil posebni vlak s postaje 1^a de Marzo, ki ga je dala na razpolago za slovenske romarje železniška uprava. Z njim je potovalo 1.200 romarjev. Priglasilo se jih je pa še veliko več ter so potovali v Lujan z vsemi drugimi prevoznimi sredstvi, predvsem z velikimi omnibusi, ki vozijo iz Bs. Airesa v Lujan. Vseh Slovencev je prišlo na letošnje romanje nad 2.000 ter jih toliko v Lujanu še nikdar ni bilo.

Po prihodu romarskega vlaka v Lujan so se slovenski romarji pred postajo uvrstili v procesijo ter se med molitvijo in prepevanjem slov. Marijinih pesmi napotili, proti veličastni Marijini baziliki, odkoder so jih že pozdravljali s svojo mogočno pesmijo vsi zvonovi.

V Marijini baziliki je Slovencev govoril g. dr. Filip Žakelj, spiritual v slov. bogoslov. semenišču v Adrogue. Naglašal je predvsem potrebo po ohranitvi vere. Za njeno ohranitev sta pa dva bistvena zakramenta in to zakrament sv. pokore in Sv. Rešnjega Telesa in redna molitev. Mašo za slov. romarje je imel g. župnik Orehar, med njo je pa bilo ljudsko petje.

Po maši so se romarji zbrali v cerkveni kino dvorani. Versko zborovanje je vodil predsednik pripravljalnega odbora za to romanje g. Avgust Horvat. Med drugim se je spominjal tudi let. zlatomašniškega jubileja buenosaireskega nadškofa kardinala Copella, kateremu je bil z zborovanja poslan brzojavni pozdrav. Prav tako škofu g. dr. Rožmanu v Cleveland. Nato sta pa imela lepa govora ga Marjana Marnova in g. Franc Kremžar.

Govorila sta o katoliški reformi celotnega našega življenja o nje potrebi in praktični izvedbi na različnih popriščih. Govora sta izzvenela v naslednje solucije:

1. Branili se bomo proti materializmu, ki je najhujši sovražnik naših duš. 2. Vsako nedeljo in zapovedan praznik se bomo udeleževali sv. maše, ker se zavemo, da v njej prejemo milosti in moči za življenje čez teden. 3. Slovenski izseljenci bomo držali skupaj; drug drugemu bomo pomagali in ljubili bomo svojo slovensko domovino.

Slovenska šolska mladina je imela med tem časom prireditve zase z izbranim sporedom in pogostitvijo otrok.

Opoldanske ure so slov. romarji prebili v prijetni domači družabnosti na prostem romarskem vrtu, kjer so se našli rojaki z vseh strani in krajev.

Ob pol treh pop. so se romarji zbrali zopet v Marijinem svetišču. Poslušali so

med 2. svet. vojno utrpela strahotne izgube, že skoro obnovila ter ima njena trgov. mornarica sedaj že 3.350.000 ton. — **V Neaplju** je umrl tam. nadškof kardinal Alessio Ascalesi. Z njegovo smrtjo se je število kardinalov od normalnega števila 70 znižalo na 47.

EGIPT: Kralj Faruk in njegova vlada končno odbila zadnje angleške predloge za rešitev spornih vprašanj med obema državama glede izpraznitve področja sueškega prekopa in sudanskega problema. Egiptska vlada je objavila, da razgovor z Anglijo sploh ne misli več obnoviti.

TUNIZ: Francoske oblasti so izpustile na svobodo predsednika prejšnje tuniške vlade in njegove ministre, ki so jih imele 2 meseca internirane, istočasno so pa poslale v konfinacijo na samotne morske otoke vse pravke tuniških nac. strank. 20. t. m. bi se morala začeti pogajanja med predstavniki tuniške vlade in francoskimi oblastmi radi spremembe statuta tega franc. protektorata, pa sed. tuniški predsednik ne more dobiti niti enega vplivnejšega tuniškega nacionalista, da bi šel v ta odbor. Po vsem Tunisu so se začele zopet sabotaže in atentati z bombami. Franc. oblasti so poostrele policijsko oro.

PERZIJA: Predsednik vlade Mosadek ima tajne razgovore z ZSSR za pošiljanje perzijskega petroleja v Sovjetsko zvezo in druge kom. države. Tako informacijo je poslal svojem listu dopisnik New York Post.

ZSSR: ZSSR ima doslej tri televizijske oddajne postaje: v Leningradu, Kijevu in Moskvi.

najprej govor g. župnika Janeza Hladnika, ki je rojakom govoril o glavni božji zapovedi, o zapovedi ljubezni do bližnjega. Polagal jim je na srce, naj bližnjemu v potrebi na njegovo prošnjo priskočijo na pomoč. Poudarjal je tudi potrebo, naj rojaki spoštujejo slovensko skupnost, jo grade naprej, nikakor je pa naj nihče ne razdira. Skupna slov. zadeva je tudi slov. semenišče. Končno je rojake še prosil, naj se še bolj zblížajo vsi dobri in poštini Slovenci, da ne bo več razlik med "stariji" in "novimi".

Po Hladnikovem govoru se je začela ob zvonjenju zvonov pomikati iz bazilike mogočna procesija, najlepša, kar so jih Slovenci dosedaj še imeli v Lujanu. Začela jo je dolga vrsta mož in fantov. Za njimi je stopala slovenska mladina,

Londonski sporazum glede Trsta zaostri razmerje med Jugoslavijo in Italijo

Razgovori predstavnikov ameriške, angleške in italijanske vlade v Londonu za podelitev večjega vpliva Italiji na upravo zone A na področju STO-a, so sprožili vrsto protestov med Jugoslavijo in Italijo radi medsebojnih napadov in izjav oficijelnih osebosti na obeh straneh.

Neposredno pred zaključkom londonskih razgovorov je Titov poslanik na Dunaju Viktor Repić imel pred neko skupino Avstrijev govor, v katerem je napadel italijansko vlado radi zatiranja slovenske manjšine, za De Gasperi je pa dejal, da glede Trsta igra na "sovjetske karte". Navzoči so po Repičevem govoru napadli prisotnega dopisnika "Giornale d'Italia" in ga pretepli.

Italijanski poslanik na Dunaju je radi Repičevih napadov na Italijo vložil oster protest pri avstrijski vladi in zahteval od nje zadoščenje.

V takem vzdušju med Jugoslavijo in Italijo je bilo v petek 9. maja v Londonu objavljeno sporočilo, da so trojni razgovori glede zone A STO-a zaključeni in da so v Foreign Office-u podpisali ameriško-angleško-italijanski sporazum. Za Anglijo ga je podpisal Sir Pierson Dixon, podtajnik v zun. min., za USA Julius C. Holmes, min. svetnik na am. veleposlaništvu v Londonu in za Italijo njen veleposlanik v Londonu Manlio Brosio.

Ob podpisu te pogodbe so v Londonu izjavili, da je bil Tito o poteku razgovorov za sklenitev tega sporazuma stalno obveščan in da bo vsebina pogodbe pred objavo sporočena njegovi vladi.

Podpis trojne pogodbe, s katero so Angličani in Amerikanci dali odločilno besedo Italijanom v upravi zone A v STO-u je imela za posledico: V Italiji splošno zadovoljstvo, v Jugoslaviji pa ogorčenje in proteste.

De Gasperi je po podpisu londonskega sporazuma časnikarjem najprej povedal, češ, da je bila Italija zelo skromna in ni hotela "delati težav" zaveznikom glede rešitve tržaškega vprašanja. Zato, da ni vztrajala na dokončni rešitvi tega problema, ampak samo na tem, da bi Italija v večji meri sodelovala v upravi zone A. To pa da so v celoti dosegli. Glavne določbe londonskega sporazuma so po njegovi izjavi naslednje: Ustanovi se položaj političnega svetovaleca, ki ga bo imenovala italijanska vlada. Ta bo imel iste funkcije, kakor jih imata angl. in am. polit. svetovalec. Notranjo upravo zone A bodo prevzeli Italijani, ki bodo tako nadomestili ameriškega glavnega ravnatelja Whitelosa. Italijana bosta tudi ravnatelja za gospodarstvo in finance ter bo od italijanskih uradnikov tudi odvisno predsedstvo zone in drugi uradi. Zav. vojaška uprava si je pridržala samo še nekaj uradov, ki so v zvezi z njihovimi mednarodnimi obvezami in z varnostjo njihovih čet. Sporazum, da ne preudicira končne rešitve tržaškega problema.

Po tem De Gasperijevem sporočilu se je o londonskem sporazumu močno razpisalo vse it. časopisje. Tako "Il Momento" naglašja, da londonski sporazum ni še končna rešitev tržaškega vprašanja, toda gotovo je, da se ji je Italija približala bolj, kakor je pa sama pričakovala. "Il Tempo" pravi, da bo treba počakati, da bo Tito pokazal več razumevanja za doseg "pametnega sporazuma" med Jugoslavijo in Italijo. Po mnenju tega lista naj bi tak sporazum temeljil na etnični črti, ki naj bi jo določili s plebiscitom. "Popolo di Roma" pa piše, da bo londonski sporazum imel še večjo veljavo potem, ko bodo zavezniki "bolj razumeli it. položaj". Komunistična "Unità" je bil edini it. list, ki je

tej je pa sledila močna skupina slovenskih deklet in fantov v narodnih nošah, za katerimi so fantje nosili podobo Brezjanske Matere božje in kip Lujanske Marije. Sredi med številnimi slov. duhovniki je lazarist g. Ciril Demšar, ki deluje ves čas v Argentini v lujanskem svetišču, nosil Najsvetejše, nato so pa žene in dekleta zaključile procesijo, ki se je vila po prostranem trgu pred baziliko in se vrnila nazaj v svetišče. Ves čas so po trgu odmevale slovenske. Marijine pesmi ter so se njih mehke melodije mešale z donenjem zvonov z mogočnimi zvonikov.

V Marijinem svetišču so bile še pete litanije Matere božje z blagoslovom, nakar so se romarji zopet uvrstili v prevod in odšli proti postaji. Romarski vlak je bil že pripravljen. Z njim so se vrnili v Buenos Aires vsi zadovoljni in v vselem raspoloženju.

vlado napadel ter ji očital izdajstvo radi tega, češ da je uzakonila delitev tržaškega ozemlja s sedanjim londonskim sporazumom.

V Jugoslaviji je prvo poročilo o podpisu sporazuma v Londonu objavila komunistična "Borba" v Beogradu. Obenem s tem poročilom tudi že izjavo predstavnika zun. ministrstva, ki je dejal, da sporazum predstavlja korak k enostranski rešitvi problema STO-a in da Jugoslavija "ne more sprejeti dogovorov, pri katerih njena vlada sploh ni sodelovala." "Borba" je objavila tudi besedilo sporazuma in je posebno napadla točko 7, za katero pravi, da je naperjena naravnost proti slov. manjšini in da ta pogodba obe državi oddaljuje od rešitve tržaškega problema, namesto, da bi ju zblíževala.

V soboto, 10. maja, je bil Tito na nekem zborovanju v Krapini, kjer je tudi govoril o londonski pogodbi. Naglašil je, "da Jugoslavija ne bo priznala odločitvev treh sil v Londonu glede tržaškega vprašanja". Omenjal je tudi, da je Jugoslavija zav. država in da so Titovci leta 1945 morali zapustiti Trst, ker da so "hoteli rešiti mir". Od zaveznikov Tito pričakuje, da bodo razumeli, da Jugoslavija zasluži, da se ji priznajo njene pravice. Poudaril je tudi, da Jugoslavija vztraja na taki rešitvi tržaškega vprašanja, kakor je to on nedavno predlagal.

"Borba" je londonski sporazum nato znova napadla in pravi zanj da je "akt pritiska in mešetarjenja italijanske diplomacije" in da predstavlja flagrantno kršitev jug. nac. koristi in je enostranski akt za rešitev tržaškega vprašanja, na katerega Jugoslavija ne bo nikdar pristala. V nedeljo, 11. maja je pa bil Tito v Zrenjaninu v Vojvodini. Tu je imel oster govor, v katerem je napadel tudi zahodne zaveznike, predvsem pa Italijo. Dejaj, da jugoslovanska vlada in ljudstvo v celoti odklanjata londonski sporazum in ga smatrata za napad na državo. Dejaj je tudi, da si jugoslav. vlada pridržuje pravico za podvzem potrebnih ukrepov radi tega napada, ki sicer ne bodo preudicirali končne rešitve tržaškega vprašanja. Napadel pa je tudi Vatikan, za katerega smatra, da je igral "glavno vlogo na londonski konferenci" proti Titovini. Da bi kot premeten komunist izkoristil javno mnenje, je vpil na vso moč: Vatikan in kat. Cerkev hočeta z vsemi sredstvi zlomiti današnje Jugoslavijo. S tega mesta izjavljam, da so tisti kat. duhovniki, ki se ozirajo na Rim in ne delajo za koristi naše države, agenti tuje politike ter jih ne bomo pustili več delati proti nam." To je povedal, da bo še lažje udaril po kat. duhovščini in kat. Cerkvi.

Odklonilno stališče Jugoslavije do londonskega sporazuma je sprožilo tudi interpelacijo v londonskem parlamentu. Interpelantu je odgovoril sam zun. min. Eden in ponovil, da je bil Tito poučen o vsebini trojnih razgovorov v Londonu. Vse njegove očitke, da ta sporazum predstavlja kršitev določil it. mirovne pogodbe, zavrača in Tita končno tolaži, da londonski sporazum nikakor ne preudicira dokončne rešitve tržaškega vprašanja.

Poročila z dne 13. maja iz Beograda pa pravijo, da je Titovo zun. ministrstvo potrdilo prejem besedila londonskega trojnega dogovora in da je nanj tudi sporočilo svoje odklonilno stališče.

Naročajte in širite Svobodno Slovenijo

ARGENTINA

Senat in poslanska zbornica sta imeli prejšnji teden seji, na katerih sta sklenili podeliti v znak priznanja za vse storjeno delo za republiko častna naslova predsedniku republike gralu Peronu in njegovi soprogi ge Evi Peron. Gralu Peronu sta podelili častni naslov Libertador de la República, ge Evi Peron pa Jefa Espiritual de la Nación. Obe zbornici narodnega kongresa sta ta sklep sprejeli z velikim odobravanjem.

V Argentini je bila prejšnja sredi dan grafičnega delavstva in ta dan časopisi niso izšli. Istega dne je pa imela tudi rojstni dan ga Eva Peron ter so ji prišli čestitati v vladno palačo člani zvezne vlade, poslanci, senatorji in člani tajništva CGT.

Gral Peron je pred dnevi obiskal prostore glavne policije v Bs. Airesu, kjer ga je sprejel poveljnik prestolniške policije gral Bertollo in mu prikazal vse delo, ki so ga organi varnostne službe opravili na dan 1. maja. Gral Peron je vse policijsko uslužbenstvo pohvalil za vestno izvrševanje zaupanih mu nalog.

Dan rezervistov, ki je bil določen za 25. maj, je preložen na 9. julij. Kakor vsako leto bo tudi letos tega dne velik mimohod rezervistov.

Predsednik gral Peron bo 4. junija t. l. nastopil drugo dobo svoje predsedniške funkcije (1952-1958). Tega dne bo pred gralom Peronom kot vrhovnim poveljnikom vseh argentinskih oboroženih sil mimohod vojske, ki je navadno bil druga leta na državnem prazniku 9. julija. Po odredbi ministrov vojaških resorov bo radi varčevanja in kot prispevek vojaških oblasti za izvedbo letošnjega gospodarskega načrta mimohod samo pehote.

Mar del Plato, znano argentinsko morskopalnišče, je v času od novembra lanskega leta do konca marca letošnjega leta obiskalo 1.172.000 turistov.

V Buenos Airesu je bilo te dni XVII. tekmovanje južnoameriških držav v lahki atletiki. Zmagali so argentinski lahko-atleti. Po končanem tekmovanju je vse domače in tuje športnike sprejel predsednik republike ter je imel nanje nagovor o pomenu pravilne športne vzgoje.

Na argent. ladji "Rio Santa Cruz" je na odprtem morju eksplodiral kotel ter je pri tej nesreči izgubilo življenje 6 mornarjev. Močno poškodovano ladjo so vlačilci privlekli v pristanišče Comodoro Rivadavia.

V kraju Bell Ville blizu Cordobe se je v nedeljo zvečer med silnim neurjem zrušila 30 m dolga in 5 m visoka stena pokritega športnega igrišča, na katerem se je odigravala ravno tekma dveh boksarjev. Pri nesreči je izgubilo življenje 32 gledalcev, 72 pa jih je bilo ranjenih.

Observatorij vseučilišča Cuyo v Mendoza, ki je dobil ime po soprogi predsednika republike, so te dni odprli v višini 3.000 m v Andskem gorovju.

Teden rudarjev je bil v Cordobi. Na sporedu je bilo več prireditev in razstav. Predsednik republike gral Peron in njegova soproga ge Eva Peron sta zborujočim rudarjem poslala poslanici, v katerih sta povdarjala važnost dela, ki ga vrše rudarji za osamosvojitve države na gospodarskem polju.

Iz Buenos Airesa je te odpotovala s parnikom v Barcelono velika skupina argentinskih romarjev na Mednarodni evharistični kongres. Argentinske romarje vodi kardinal Caggiano.

D. Thor Thors je prvi islandski poslanik v Argentini. V torek ga je sprejel gral Peron.

V Buenos Aires bo v kratkem prispele skupina predstavnikov japonske težke industrije. Tu se bodo zanimali predvsem za plasiranje lokomotiv ter ostalega železniškega materiala, električnih strojev, avtomobilov, tekstilnih strojev ter Diesel motorjev.

Ing. A. Cappa, podtajnik v min. za javna dela za tehnične zadeve se je vrnil s študijskega potovanja po Evropi in Severni Ameriki, kjer si je ogledoval ustroj in zgraditev največjih pomorskih pristanišč. Kakor znano ing. Cappa izdeluje načrte za zgraditev velikega in modernega pristanišča v Rio Gallegos, v katerem bodo nakladali premog iz rudnika "Presidente Peron" v Rio Turbio.

Novice iz Slovenije

Komunisti nimajo sreče s potvarjanjem zgodovinskih dejstev. Komunisti doma skrbno pazijo in se trudijo, da bi pred zgodovino zabrisali vse sledove o svojem glavnem namenu pri sprožitvi državljanske vojne, da dosežejo zmago komunizma in ga vsilijo slovenskemu narodu, ki ga je ves čas kot vseskozi versko in demokratično usmerjen, odklanjal. Vedno poudarjajo kot glavni namen komunistične revolucije **narodno osvoboditev**, izvedba "socialne revolucije" pa da je šla vzporedno z njo. Vsi plačani komunistični propagandisti in pisniki so se tega načela komunistov strogo držali in so vedno ostajali "na liniji". Ko so se pa začeli spuščati v prikaz komunistične revolucije ljudje, ki so sicer s komunisti ves čas sodelovali in z njimi sede za isto mizo še danes, vendar pa kljub vsem svojim uslugam, ki so jim jih napravili, v vse tajne komunističnih pomenov in načrtov, le niso mogli prodreti, so v svojih delih iz dobe komunističnih zverstev doma le zapisali kako stvar tako kot so jo gledali. Pa niso zadeli pravega komunističnega tona. In komunisti so takoj udarili po njih. Tako so se nad Kocbeka radi njegove knjige "Strah in pogum" dvignili oficijelni komunistični čuvarji čistosti kom. ideologije in so ga na najbolj surov način obsodili. Omenili smo že tudi novice od doma, da bo Kocbek radi te svoje knjige najbrž pri komunistih kmalu odigral, ker je njegov prestop v oči pravih komunistov le prehud, ker je s svojim prikazom nekaterih stvari med partizani "narodno osvobodilno vojsko" prikazal v napačni luči.

Razburjenje komunistov nad Kocbe-

MISIJSKI ZDRAVNIK DR. JANEŽ ZAPRT KOT VOHUN NA KITAJSKEM

Argentinski kat. dnevnik "El Pueblo" je v svoji izdaji z dne 8. maja objavil naslednje poročilo francoske poročevalske agencije AFP:

"Šest katoliških jugoslovanskih misijonarjev je dospelo v Hong Kong iz rdeče Kitajske in to Msgr. Jožef Kerec, apostolski administrator škofije Čaotung v Yunannu in 5 slovenskih redovnic. Msgr. Kerec so s komunisti obtoževali, da je podpiral dr. Janeza Janeža, jugoslovanskega begunca, ki je delal v misijonski bolnišnici in so ga rdeče oblasti obdožile vohunstva. Vseh šest je bilo pred izgonom šest mesecev zaprtih."

Tako poročilo agencije AFP. Njeno poročilo je samo v toliko netočno, ker Msgr. Kerec ni bil v zaporu samo šest mesecev, ampak skoro celo leto. Dr. Janeža in slovenske redovnice pa so pred nekaj meseci odpeljali iz Čaotunga v Kunming, kjer so jih imeli zaprte na škofiji. Sestre so z Msgr. Kerecom nato komunisti izgnali, kakšna je bila nadaljnja usoda zdravnika dr. Janeza Janeža pa še ni znano.

kom radi njegovega "Strahu in pogumu" se niti še ni poglobilo, ko je Slovenski knjižni zavod v Ljubljani "ob desetletnici vstaje slovenskega naroda zoper fašistične osvajačce" izdal na 818 straneh knjigo "Belogardizem", ki jo je napisal Franček Saje.

V Predgovoru pravi takole: "To knjigo sem si zamislil kot zgodovino reakcionarne buržoazije med narodno osvobodilno vojno, ki je pod klerofašističnim vodstvom zakrivila s svojim belogardističnim narodnim izdajstvom težak zločin nad pregaženo, razkosano in trpinčeno slovensko domovino. V prvi knjigi sem osvetlil slovenski sistem kvasilništva, nastanek in razvoj Bele in Plave garde v tako imenovani Ljubljanski pokrajini do italijanske kapitulacije. V drugi pa bom obdelal ustanovitev in razvoj slovenskega domobranstva, narodno izdajstvo na Primorskem, Gorenjskem in Štajerskem".

Tako pravi Saje v prvem odstavku svojega Predgovora. Da si je revež nadel težko nalogo, potrjuje sam v drugem odstavku Predgovora, ko pravi: "V začetku junija 1948. leta je širok odbor začel pripravljati knjigo najvažnejših listin o izdajstvu in zločinih klerofašizma. Odbor se je hitro ožil in čez nekaj mesecev sem ostal sam".

Tako avtor knjige v prvih stavkih svojega Predgovora. Revež je imel težave še predno je začel knjigo pisati. Katastrofa pa je doživel, ko je knjigo napisal in jo je izdal Slovenski knjižni zavod v Ljubljani. Saje je zbral vse "obremenilni material". Pa kaj se zgodilo. Ko so ljudje knjigo prebrali, so se najmanj prepričali o "belogardističnem izdajstvu" in "težkem zločinu nad pregaženo, razkosano in trpinčeno slovensko domovino". Nasprotno so ljudje tudi v tej knjigi dobili dokaz, da so se "belogardisti" in vsi nasprotniki komunizma borili za svojo domovino in proti komunizmu, ki je našo domovino spravljal in jo spravil v tako nesrečo.

Ko so oblasti uvidele učinek te knjige, to je, da propagandno deluje ravno nasprotno kot so želeli, so enostavno prepovedale širjenje te knjige, še prav posebno pa so prepovedali, jo pošiljati v inozemstvo.

Ta knjiga in vse kar ji je sledilo je nov opomin tistim, ki morda še kje verjamejo, da so se slovenski protikomunisti borili za kaj drugega kot za svobodo svoje domovine.

Na Gmadi na Šmarni gori pri Ljubljani je nedavno izbruhnil ponoči požar, ki je uničil 8 hektarjev gozda. Požar so gasili gasilci iz Ljubljane, vseh okoliških krajev in tudi vojaki.

Odbor za znanost in visoke šole pri Svetu za prosveto in kulturo LR Slovenije je na svojem nedavnem zasedanju v Ljubljani razpravljalo o učnih načrtih in programih ter o režimu študija na visokih šolah ter o akademskih naslovih kot. n. pr. dr. veterine, ing. ekonomije itd. Vsi člani odbora so na sestanku

poudarjali potrebo po temeljiti reviziji sedaj veljavni učnih načrtov.

Režiser prof. Osip Šest je nedavno v Ljubljani praznoval 40 letnico svojega umetniškega dela. Prof. Šest je vstopil v gledališče še v časih Slovenskega deželnega gledališča, ko se je začel uveljavljati Milan Skrbinšek in je bil 6 let tudi učencem njegove zasebne gledališke šole; na Skrbinškovo priporočilo je bil sprejet nato na Ottovo izgralsko šolo na Dunaju. Po končani šoli se je vrnil v Ljubljano in je 1913 v Skrbinškovi režiji igral vlogo dijaka Feliksa v Schwayerjevi tragediji iz dijaškega življenja "Red iz npravnosti". Med 1. svetovno vojno je bil vojni ujetnik v Rusiji, kjer se je seznanil z gledališko umetnostjo Hudožestvenikov. L. 1919 se je vrnil v Ljubljano ter je režiral Molnarjevo "Bajko o volku". S tem delom je prof. Šest započel svoje režiserstvo v ljubljanski drami in se je v tej umetnosti povzpelo silno visoko. Izredno pomembno je šestvo delo tudi v preoblikovanju odrske scenerije, s čemer je dosegal velike uspehe. Njegova je tudi zasluga, da je s svojo režijo Shakespearejevih del tega velikega svetovnega gledališkega cmetnika približal tako našemu narodu, da so nekatere njegove igre postale pri nas doma že kot nekake narodne igre, n. pr. Hamlet.

Vreme v začetku aprila v Sloveniji zopet "ponorelo". Na Gorenjskem in v Ljubljani je zapadel težak južni sneg, ki je napravil na drevju novo škodo. Drugod po Sloveniji snega ni bilo in so iste dni n. pr. na Ponovičah pri Litiji sadili krompir. V Beogradu pa so v začetku aprila zabeležili rekordno vročino 34° Celzija.

Umrlj so: V Ljubljani: Oblak, roj. Krnc, Alojzija Petek, Viljemina Boltar, upokojenka, Ernest Jeras, član fin. nadzorstva Društva upokojenecv LRS, Milan, Klemenčič, miličnik, Uršula Jurca, roj. Senica, Franc Korošec, urarski mojster, Antonija Novak, žena biv. mesarskega mojstra, Jožefa Klemenčič, Josip Bizjak, krojaški mojster, Marija Škofic,

Slovinci v Argentini

Buenos Aires

Vse naročnike "Svobodne Slovenije" prosimo, da čim prej poravnajo naročnino za tekoče leto. Naročnina je za celo leto pri enkratnem vplačilu \$ 60.—; pri plačevanju v obrokih: za pol leta \$ 34.— in za četrta leta \$ 18.—.

Kdor pa je še v zaostanku z naročnino za leto 1951, naj nam z naročnino za to leto nakaže tudi dolžno naročnino za leto 1951.

OSEBNE NOVICE

Poroka. V soboto, 10. maja t. l. sta se poročila v baziliki Matere božje v Lujanu g. prof. **Lojze Gerzinič** in gđ. **Marija Fink**. Mladi par je poročil in imel tudi poročno mašo vsuč. prof. g. dr. **Ignacij Lenček**, za pričista pa bila nevestin brat g. **Božo Fink** in njen oče g. **Ignacij Fink**. Novoporočencema ob vsto-

Aleksander Železnikar, biv. predsednik ljb. sekcije Jug. novinarskega združenja, sedaj urednik "Ljb. Poročevalca", Janez Česnik, Angela Čertalič, roj. Jerman in Frančiška Pečnik, roj. Sluga, upok. Tobačne tovarne na Viču, Anton Debevec, orožniški postajevođa v p. na Igu, Terezija Herman v Žalcu, Ivan Kastelic, učitelj v Ovsislah, Franc Knafelje iz Šmihela, Andrej Kmetič, biv. gostilničar in mesar v Kranju, Franc Medvešček, mizar in pos. v Radečah, Marija Prah roj. Bova pri Mariji Devici na Pesku, Karolina Drganc, vdova Illowski, roj. Setina na Bledu, Neža Čemažar v Mali vasi, Mirko Hrušovar, uslužbenec elektrarne v Trbovljah, Janko Rebec v Litiji, Jože Trojer, v šiški, Maks Tropjan, postajenačelnik v p. v Murski Soboti, Marija Strnad, roj. Križman v Strugah na Dolenjskem in Ivana Meglič pri Sv. Ani.

Kardelj težko bolan. Titov zunanji minister in podpredsednik njegove vlade, vodilni jug. komunist Edvard Kardelj se je moral prejšnji teden podvržiti težki operaciji hrbteničnega mozga. Operirat se je prišel v Ljubljano, kjer je v oskrbi kar štirih tamošnjih zdravnikov. Po operaciji tako ugledne komunistične veličine so zdravniki izdali seveda takoj poročilo, v katerem pravijo, da je "stanje tovariša Kardelja zadovoljivo, vendar bo moral ostati v bolnišnici več tednov".

Na širši konferenci OF v Celju so po obravnavanju političnih in gospodarskih zadev govorili tudi o "protijudskem" delovanju celjskih duhovnikov, med katerimi ni nihče član OF in tudi ne Društva sv. Cirila in Metoda. Posebno so se spravili na tam. opata dr. **Petra Kovačiča** radi njegove akcije za zbiranje prispevkov za popravilo celjske farne cerkve, zbiranja podpisov za čim večjo udeležbo otrok pri verskem pouku in radi zasebnega verskega pouka otrok. Opača dr. Kovačiča so na sestanku označevali kot človeka, ki je znan "po svoji nestrpnosti do komunistične partije in podcenjevanja ljudske oblasti".

pu v novo življenje želimo vso srečo in obilo božjega blagoslova!

Popravi! V oglasu tvrdke "America" v zadnji številki Slobodne Slovenije je telefonska številka netočna. Pravilna je 37-6904.

V nedeljo 1. junija 1952 točno ob 5. uri popoldne

bo v dvorani zavoda Šolskih bratov na ulici Rio Bamba 650

SPOMINSKA PROSLAVA,

ki jo prireja **Društvo Slovencev** v počastitev padlih protikomunističnih borcev in vseh žrtev komunistične revolucije v Sloveniji. Na proslavi bo petje mešanega in moškega zbora Slovenskega pevskega zbora "GALLUS", recitacije, spominski govor in drugo. Na proslavo vabi vse Slovenke in Slovence

Društvo Slovencev

J.D.

ČEZ IZARO

Mohorjeva knjižnica v Celovcu, 1. zvezek. Uredil dr. Tine Debeljak. Brez letnice, str. 141.

Vsebinsko in nekakšno obliko so slovenske knjige vedno imele. V zadnjem času pa ima skoraj vsaka vidnejša slovenska knjiga tudi svojo usodo. Sicer je že pred 45. leti Finžgar — še Finžgar dobrega spomina — napisal povest o usodi knjige "Življenje in smrt Mohorjeve knjige", toda to je bila le usoda enega izvoda. Pred lanskim je v Ljubljani izšla znanstvena knjiga, ki je imela uvodno poglavje z naslovom "Pojasnilo o postanku in usodah te knjige"1). Še pred svojim porodom je torej knjiga imela najmanj dve usodi. Kakšne so bilo usode celih naklad slovenskih knjig ob zasledbi štajerske po Nemcih, o tem bi se dajalo pisati romani! Več usod ima tudi knjiga, o kateri nam je tu govoriti. Pred rojstvom so jo pisali na obeh poloblah, a levji delež na zapadni; urejali in opremljali so jo na jugozapadni, tiskali ob rojstvu na severovzhodni četrtobli, pri čemer se je pripetil slučaj, da ima na ovitku n'nav drugačen naslov kot znotraj. A najlepše šele pride: knjige ni nikjer več dobiti, ne v Evropi, ne v Sever-

ni, ne v Južni Ameriki. Semkaj je sicer prišlo nekaj izvodov, a nimajo je niti njeni avtorji, niti uredništva tukajšnjih listov. Povsod so menda ljudje planirnanjo kot muhe na med. Ljubljanski listi so bruhnili žveplo, pa knjige niso dobili v recenzijo. Tudi mi je ne moremo zamolčati, saj so jo spisali člani naše Balantičeve družine in jo podarili Mohorjevi družbi za njeno stoločnico, kot pravi na uvodnem mestu knjige ponatisnjeno pismo.

Za tem pismom je objavljena reprodukcija Ahčinovega Novačana. Sledi uvodnik dr. **Tineta Debeljaka**, ki označi slovensko begunsko in izseljensko literaturo na splošno, posebej pa še prispevke v tej knjigi in se tudi s toplimi besedami spominja dr. Antona Novačana. Da sežemo takoj še na konec knjige: tam je reproduciran **Tršarjev Balantič**, temu pa sledi **A. Kocila Kronika Pisateljske družine France Balantič**.

Vmes je na 119 straneh 21 pesmi, pripovednih spisov in dramatski odlomek enaisterice avtorjev. Gotovo na tako skromnem prostoru ne more biti kakšnih celotnih velikih tekstov; tudi je število besednih umetnikov v izseljenstvu znatno večje kot 11; vključ temu nudi ta izbor kar dobro sliko emigrantske knji-

ževnosti. Pesmi so natisnjene med drugim berilom, pa jih vendar naštejemo skupaj v začetku. Tu je najprej begunskega rapsoda **Jeremije Kalina** obisk "Pri Stari Šembilji" v Kumah, priča iste negotovitosti, ki nas je štiri leta nazaj vse spremljala. Potem je tu njegov 1. del **Vetrinjskega trospeva**, čigar 2. del je prikazal že **Koledar — Zbornik Svobodne Slovenije** za lansko leto: poleg črne maše drugi veliki pesniški tekst, porojen iz strahote petinštiridesetega leta, nekakšen literaren oratorij, med dramo in liriko pa izzivajoč glasbeno spremljavo. V tej zvezi naj omenim še "Španski motiv" in drugo ljubko — žalostno romanco dr. **Tineta Debeljaka** na koncu: **Ded in vnuki**, ki jim je le še vrnitev v domovino vredna pravilčna snov. — V 5 pesmih razgibanega ritma najde **Stanko Janežič** vedno rešilno bilko iz nemirnega tavanja po vsakodnevnih tegobah. — Formalno bolj uglajen, a miselno bolj kompliciran je **Janko**, ki je prispeval dve pesmi. — **Bogdan Budnik** je spesnil svojo "Mojo vžiganko" v širokih stavkih, s kakršnimi lahko vsako misel do izčrpnosti razprede in reši. — **Igor** ima tri koroške: vsak verz kratak, a zaključen vtis ali misel, kakor jih je dojemal in so se mu misli porajale ob prehodu čez to našo deželo, ki hrani toliko neizčrpnih pobud za umetniško ustvarjanje.

Oplodila je ta čudovita dežela prav iz-

datno tudi gorenjskega pripovednika **Karla Mauerja**. Svojo slikovito gorenjščino je z lahkoto prilagodil sorodni koroščini. V ljubezenski zgodbi "Kočarjev Vorenc", kot tudi v drugih, drugod objavljenih tekstih s Koroškega si sledijo v pestri menjavi izvedeni daljši stavki s kratkimi glosami, podobno kot pri Jalnu, pa tudi v Debeljakovi pesmi. Nič psihološkega utemeljevanja ali opravičevanja ni v teh stavkih: kot ozke in širše poteze čopiča so nanizani, pa tako prepričljivo, da se zgodba ne more drugače razvijati in končati, kakor dejansko. — **Zgradba Kociprovega** stavka se komaj kaj razlikuje od daljšega Mauerjevega stavka, če ju primerjaš. V njegovem "Slepem Vaneku", tudi ljubezenski zgodbi, je slikovita pestrost drugod; v živahnem prepletanju krajinskih opisov, opisov zunanjih dogodkov in duševnih opazovanj. "Gorenjska zadrlčnost in preška blebetavost" bi morda rekel Pregelj in bi z grobo primerico označil nekaj pravega. In je kar neverjetno, s kakšno sočnostjo zadeva Kociper po desetih letih, kar je šel zdoma, svoj domači kolorit: to in druge prleške povesti piše namreč zdaj v Argentini! — **Fr. Bazilij** je obnovil spomin na resničen dogodek srečanja in slovesa od "Mojeja brata". Rusa, ki ga je doletela podobna usoda kot toliko naših borcev. — **Jože Krivec** je predelal in raširil pod naslovom "Svet za žico" taboriščno no-

Mendoza

ZANIMIVOSTI NA ZVEPLENI GORI

S pošastno brzino se spušča gorska struga Atuel, v dolino Sosneada, in ji daje rodovitnost, ter zelenega okrasa. Cesta, ki spremlja reko, je precej razrita, a kljub temu služi številnim turistom in domači industriji. Gorska lepota se razgala popotniku šele na poslednjem ovinku, pod mogočnim Sosneadom, ko zavije cesta povsem sever: Pašniki, polni divjih konj, lagune in jezerca — zbirališča divjih rac, nekaj gošče, na levi in desni, pa strmi vrhovi. Neverjetno hitro beži čas ob vsej lepoti, ko se poraja nova; 5000 m. visok hrib, popolnoma rumen na eni, in bel na drugi strani na katerega predrzno udarja naša pot. Žveplo in led! Človeku se zdi, da potuje na ogromno kuhano jajce; "Azufre!", se čujejo vzkliki od vseh strani; in se vrste vse tja do vrha, ob pogledu na težko obložene kamijone, ki vlačijo to bogato rudo navzdol, skozi številne snežne predore.

"Živ, žav", kmalu potihne, ko ženski spol preneha z ekspedicio. Šele tedaj se nudi človeku prilika, da si pošteno ogleda čuda narave, in ohrani vso lepoto, ki se ponuja. Številni vagončki, zračne železnice, razstreljevanja, vse deluje brezhibno kljub pošastnemu vetru in mrazu. Trdo si služijo kruh "peoni", večina Bolivijanci in Čilenci, toda vso bol jim tolaži dober zaslužek. Rudnik je drugi največji na argentinskih tleh, in dandanes zelo pomemben, kajti žvepla povsod primanjkuje, kljub temu, da ga ponekod poizkušajo pridobivati iz apnenca (yeso). Ti poizkusi tu zaenkrat še niso potrebni, kajti žvepla je dovolj; problem tiči le v izčrpnem prevozništvu (5 mesecev v letu).

Težke kepe se vale v poseben mlin, in iz njega žvepleni prah na tekočem traku, na katerega pronica smrekovo olje, ki pospešuje ločitev nerabnih snovi. Vse skupaj lije nato v lesena korita napolnjena z vodo, katerih vsako ima poseben stroj, ki dobro premeša vso snov in povsem koncentrira žveplo.

Vse to, in še več, si človek lahko brezplačno ogleda, le kaditi ne sme, v času svoje radovednosti; ne dolgo od tega je izbruhnil resen požar, in napravil precej škode, ki pa se ob veliki množini rude ne pozna — "kaplja v morje".

Za slovo si lahko vsakdo odnese kepico žvepla, topel spomin, na mrzlo Coröllero.

J.D.

1) Stele, Slovenski slikarji.

SLOVENCJI PO SVETU

Avstralija

Pri Torbičevih v Greti so na cvetno nedeljo krstili Marijo-Zofijo. Botra je bila gospa Kajzer Vida, ki je za časa odsotnosti gospe Torbičeve čuvala ostale otroke. Več takih vzgledov požrtvovalnosti do bližnjega, pa ne bomo tako osamljeni. Žrtev je bila še toliko večja, ker se je gospa Vida, predno je odšla iz Camden-a v Greto (170 milj) ponesrečila. Ko se je namreč odpravljala na vlak, je na domačem pragu spodrsnilo in si je občutno zvilila nogo, tako da je morala po povratku domov v bolnišnico. Sedaj ji je že bolje.

Gospa Olga Dežman je bila za botro pri Pichlerjevih v New Castle. Punčko so krstili na ime Marija-Veronika. Drugod so v zadregi za kuhinjo, ko gre žena v bolnišnico, tu pa se tega ni bilo treba bati. Mož Andrej je namreč sam izvrsten kuhar in mu je to delo še v

veliko veselje. Res, da nekaj noči ni spal. Razen dela doma je namreč moral še na nočno službo. Pri belem dnevu so se mu oči zapirale, ko sem prišel na obisk in proslavo krsta. Gospa Dežman pa spada tudi med tiste, ki so vedno tam, kjer je treba priskočiti na pomoč. Sama ima družino in je tudi iz Camden-a, pa se vendar ni pomišljala iti na tako dolgo pot, da tako prinese radost v drugo slovensko družino.

Slovenci nismo kar tako. Družina Malalan je prinesla h krstu in to v stolnici v Sydney hčerko Evo-Marijo. Mala, ki je stara že šest mesecev je hotela sama držati svečo v potrdilo svojega krsta. Gospa je nečakinja znanega slovenskega telovadca Kermavnerja. Za botro je bila gospa Ljudmila Plazer. Imeli smo se prav lušno in porabili to priliko, da svoje poznanstvo še bolj utrdimo. P. K. O.

NOTRANJI RAZKROJ TITOVE VOJSKE

Po sporu Tita s kominformom so se Stalinovi v Titovini potuhnili. Navidezno hlinijo vdanost Titu, v resnici so se pa tajno povezali med seboj in delajo na tem, da Tita ob danem povelju spravijo s poti. So povsod in so o vsem točno poučeni. Tudi v Titovi vojski jih je polno. O njihovem delovanju objavlja zanimive podatke poročevalska služba Krščansko demokratske zveze za Centralno Evropo. V zadnjem svojem biltenu navaja, da je general Otmar Kreačič, vrhovni politični komisar v Titovi vojski, meseca januarja t. l. poslal Politbiroju KPJ poročilo, v katerem navaja, da je okoli 30 odstotkov vseh častnikov kominformistov ali vsaj simpatizerjev kominforma. Poročilo je priključil seznam vseh teh sumljivih častnikov, katere bi bilo treba po njegovem mnenju takoj prestaviti na upravne položaje in jih postaviti pod strogo, toda neopazno nadzorstvo.

Meseca januarja t. l. je bil v Beogradu tudi sestanek glavnih funkcionarjev Rankovičeve tajne komunistične policije UDBA in nedavno ustanovljene vojaške policijske službe radi koordinacije nastopanja organov obeh tajnih policij. Sestanek so se udeležili Tito, Rankovič,

Kardelj, in Vukmanovič. Rankovič je kot poveljnik UDBE podal na sestanku naslednje ugotovitve: Avgusta meseca 1951 je bil s sedežem v Pragi ustanovljen štirinajstčlanski odbor kominforma. Tri člani tega odbora, ki ga verjetno vodi kot politični tajnik major Krsta Popivoda, delujejo še v Jugoslaviji. Komunistična stranka kominforma ima po Rankovičevi izjavi v Jugoslaviji okoli 4.000 članov, en tisoč od teh jih je v vojski. Delo kominformovske komunistične stranke je organizirano v podzemlju. Rankovič je ob navedbi teh podatkov tudi naglašal, da je prepričan, da vsaj 100 kominformovcev deluje tudi v sami UDBI.

Na sestanku so sklenili, da bodo s čistko v Titovi komunistični stranki počakali do novembra meseca t. l. v pričakovanju, da bodo v tem času mogli zbrati še več podatkov.

Kominform izdaja tajno v Jugoslaviji tudi svoje glasilo "Proleter". Poročila, ki jih objavlja, dokazujejo, da imajo njihovi sestavljalci zveze z najvišjimi osebnostmi Titove komunistične vlade in državne uprave.

Rankovičevi in Kreačičevi podatki o organizaciji kominforma v Titovini in njegovi razpredenosti v sami Titovi vojski, dokazujejo dovolj jasno koliko je dala na Titovo oboroženo silo, ki se bo ob prvi preizkušnji razbila v drobce še prej in še bolj, kakor je bil to slučaj s prejšnjo kraljevo vojsko. In to tem bolj, ker vojska v narodu absolutno nima nobene zaslonbe.

Novice iz Trsta

"Kačurjev rod" je zbirka črtic, ki jih je v založbi Goriške Mohorjeve družbe izdal v Trstu živeči slov. pesnik in pisatelj Vinko Beličič. O svojih črticah pravi avtor v predgovoru:

"Te črtice so sadovi samotnih ur, ki so me očiščevale zemskih bridkosti... Ko sem pisal o lepoti pomladi, da mi ni bilo treba govoriti o ljudeh, se je z mnogimi teh listov igral kraški veter, ki je sodel v borih nad mano... Poslušal

sem kose, penice, slavčke in grlice, gledal sem cvetoče trnje in dišeče ostre trave, a to mi je bil samo oddih pri iskanju novega, globljega odnosa do življenja družbe..."

Druga knjiga v let. knjižnem daru Goriške Mohorjeve družbe je pa povest Janeza Jalna "Sončne sence", ki je ponatis iz "Lovca".

Društveni oglasnik

Februarja t. l. je argent. vlada izdala nove predpise glede naseljevanja tujcev v republiki. S to odredbo je naseljevanje tujcev v republiki odn. njihova naselitev v poljubnem kraju nekoliko omejena. Ker se na rojake njihovi svoji doma ali v drugih državah večkrat obračajo s prošnjo za informacije glede prihoda v Argentino, nam je Društvo Slovencev preskrbelo točne podatke o zadnjem zak. predpisu glede naseljevanja tujcev v Argentini. V dan. številki objavljam podatke o možnosti stalne naselitev v Argentini, kako je mogoče dobiti dovoljenje za stalno naselitev in podatke glede možnosti naselitev v buenosaireški zoni. V prihodnji številki bomo objavili podatke o možnosti naselitev v notranjosti države (izven buenosaireške zone). Vse naročnike prosimo, da si te številke Svobodne Slovenije shranijo in da nanje opozore tudi druge rojake.

MOŽNOSTI STALNE NASELITVE V ARGENTINI

Ob koncu meseca februarja leta 1952 je argentinska vlada izdala dekret, s katerim omejuje naselitev tujcev v tej deželi. Zaradi pomanjkanja stanovanja in prevelike gostote prebivalstva v Buenos Airesu in okolici hoče, da bi se imigracija usmerila v notranjost države, kjer so mnogi predeli skoraj prazni. Tako so določili buenosaireško zono (glavno mesto Buenos Aires in okolica do 100 km), kjer se morejo za stalno naseliti le tehniki in specializirani delavci, ki jim kako podjetje (firma) nudi stanovanje in zaposlitev (v njihovem poklicu) za tri leta. Od sorodnikov se imajo pravico naseliti v omenjeni zoni samo starši, žena (ali mož) ter samski otroci (sinovi morajo biti mladoletni — manj kot 22 let) tistih, ki so že za stalno naseljeni v buenosaireški zoni (Dokaz za stalno naselitev — cédula de identidad argentina).

Vsi ostali, ki nimajo navedenih pogojev, t. j., ki niso specialisti, ali ki nimajo omenjenih ožjih sorodnikov (poročeni otroci, polnoletni sinovi, bratje, sestre, strici in tete, nečaki in nečakinje ter bratranci in sestrične), se morejo za stalno naseliti le v notranjosti države (več kot 100 km od Buenos Airesa).

KAKO SE DOBI DOVOLJENJE ZA STALNO NASELITVE?

A) Naselitev v buenosaireški zoni.

Kdor stanuje v Buenos Airesu ali okolici (do 100 km) ter ima stalno naselitev (t. j. cédula de identidad od zvezne policije ali pa iz province), lahko vloži prošnjo za stalno vselitev permiso de libre desembarco ali permiso de ingreso definitivo) za ožje sorodnike (starše, ženo ali moža in samske otroke; če so moškega spola, morajo biti mladoletni). Javiti se mora v pisarni Informes y Dirección General de Inmigración (nasproti Imigrantskega hotela ob cesti, v zimskem času ob 11. uri) z naslednjimi dokumenti: cédula de identidad (iz glavnega mesta ali prov.), npravnstveno spričevalo (certificado de buena conducta od glavne policije ali iz province) in potrdilo o življenjskih sredstvih (certificado de solvencia), ki je običajno potrdilo o zaposlitvi (certificado de trabajo), ki ga izda gospodar, pri katerem kdo dela ali pa lokalna policija ali Juzgado de Paz, če kdo dela na svoje. Kdor ima svojo hišo, zadostuje título de propiedad. Potrdilo o zaposlitvi (Certificado de trabajo) mora biti napisano na posebnem papirju iz podjetja (papel con membrete) ter mora imeti pečat osebe, ki podpiše, sicer pa mora biti podpis overovljen na banki, lokalni policiji (comisaría) ali pa na Juzgado de Paz (tudi notar — escribano público). Treba je vedeti točne osebne podatke sorodnika, ki ga kdo kliče.

Sprejemem izvežbanega krojača kot družabnika v samostojno in vpeljano krojaško delavnico.

BLANKA ŠTRUKELJ
calle Esparza 61/I. Piso - Capital

Prošnjo napiše uradnik v omenjeni pisarni (Informes). Sorodstvo in vse ostalo (da je zdrav, da ni bil kaznovan, itd.) bo moral sorodnik dokazati z dokumenti (originalnimi) pri najbližnjem argentinskem konzulu v deželi, v kateri prebiva.

Opomba: Kadar kdo kliče (prosi dovoljenje za) svoje starše, sme obenem klicati samske mladoletne brate in sestre, ki bodo morali potovati skupno s svojimi starši. (Same brate in sestre, čeprav so mladoletni pa se ne da dobiti za buenosaireško zono). Sodniško ločena hčerka (tudi z mladoletnimi otroki) tudi lahko pride za stalno k svojim staršem v Buenos Aires in okolico. Prav tako, če je vdova z majhnimi otroki. Zaročenke in zaročence se ne da več klicati (zaradi poroke). Zahteva se poroka "na daljavo" (casamiento por poder). Če take poroke po zakonih dežele, kjer prebiva zaročenka (ali zaročenec), niso mogoče, je treba dobiti potrdilo na konzulatu v Buenos Airesu. S takim potrdilom in kavicjo (navadno 2.200 pesov) — giro del Banco de la Nación a la orden de la Dirección General de Inmigración por la suma de 2.200 pesos — je postopek isti kot n. pr. pri dovoljenju za vselitev žene.

Tehniki in specializirani delavci (ki nimajo nobenih sorodnikov v Argentini). — Za dovoljenje mora prositi podjetje (tovarna), ki specialista potrebuje zase in mu nudi stanovanje poleg zaposlitev za tri leta (kot minimum). (Nadaljevanje v prih. številki.)

SEZNAM KNJIG DRUŠTVENE KNJIŽNICE

Trošt Ivan: Podoba izza mladosti. (Povest). 1.517.
Trošt Ivan: Pod robom. 69, 69a, 69b.
Twain Mark: I. Mulaček: Mali klatež Tom Sawyer. 3.741.
Utvina Mira — V. Cotič: Pravljice 1.073.
Vedež: Splošni žepni koledar za leto 1942. 2.806.
Vodnikova družba: Velika pratika 1927. 2.267.
Velikonja Narte: 888/3 anekdot. 3.720.
Velikonja Narte: Višarska polena. 81.
Velimir P. B.: Žganjar (Povest). 44.
Vernes Jules: Carski sel. I. del. 76.
Verne Jules: — A. Anžič: Južna zvezda. Dežela demantov. 994.
Verne Jules: Mojster Zaharija. Kaj si je izmislil doktor Oks.
Drama v zraku. 2.556.
Verne Pules — Janez Građišnik: Petnajstletni kapitan. 2.554.

SLUŽBE DOBIJO:

Družina na velikem posestvu v letoviškem kraju blizu Bariloche. Plača sprva v denarju, pozneje polovica vseh pridelkov. Po izjavi gospodarja, donša posestvo nad 30.000 pesov letno.
En zidar in en mizar — samska ali z družino — za redno ohranjanje velikih poslopj v Buenos Airesu. Služba je združena s stanovanjem.
Prijave sprejema pisarna Društva Slovencev, Victor Martinez 50.

Pomoč družinam v Sloveniji

BOGATA IZBIRA PAKETOV
z vsemi potrebnimi živili in ostalimi koristnimi predmeti
Zahtevajte cenike.
EUROPLATA
POZOS 129 - I. nadstropje BUENOS AIRES

Vse šolske potrebščine: zvezke raznih vrst, svinčnike, birome svinčnike, nalična peresa, navadna peresa, risalni papir, ravnila, barvice, barvne svinčnike, tintnike, radirke.
Rožne vence raznih vrst, od preprostih do najfinejših, primernih za darilo.
Kipe, podobice, svetinjice, podobice.

Vam nudi po zmernih cenah
SANTERIA y PAPELERIA "SANTA JULIA"
Victor Martínez 39, Buenos Aires

Sprejemamo naročila za živilske pakete, ki se pošiljajo iz skladišč v Trstu in pridejo v 20 dneh.
Pošiljajo se paketi po 5, 10, 15 in 20 kg. Seznam predmeta je na razpologo v trgovini SANTA JULIA, Victor Martinez 39, Bs. Aires.

POZOR SLOVENC!

Ne pošiljajte svojcem paketov na isti način kot dosedaj!
V Jugoslaviji sou vedli nove omejitve in carine na pakete!

SUDEXPORT

ki pošilja pakete z vsemi živili v roku 20 do 30 dni iz Trsta v Jugoslavijo.

Vam lahko postreže z najtočnejšimi navodili.
Zahtevajte cenike.

Glavni zastopnik: Oton Fresl, RECONQUISTA 656/1-2. Tel. 31-2241
Uradne ure: od 9.30—1. ure dopoldne in od 3.30—7. ure.
Ob sobotah samo dopoldne.

Marsikdo še ne ve...

...da je bilo v USA leta 1951 izvršenih 1.882.160 zločinov, t. j. 5.1% več kakor leta 1950. Največ zločinov so zagrešili moški stari ok. 23 let. Aretiranih je bilo 11.3% več žensk, kakor leta 1950, medtem ko so aretacije moških narasle le za 4%.

...da se imenuje nikotin po francoskem diplomatu in literatu JEANU NICOTU, ki je bil za časa Henrika II. njegov poslanik v Lizboni, kamor je prišel prvi tobak iz Amerike.

...da angleški listi na široko razpravljajo o reformah na angleškem dvoru, ki jih bo verjetno izvršila sed. mlada kraljica ELIZABETA II. Tako pišejo, da bo ukinila salonski dvorni vlak za svoja potovanja in se bo vozila samo v svojem vagonu, katerega bodo priključili navadnemu potniškemu vlaku.

...da pa nosilec jugoslov. komunistične diktature, ali kakor tam pravijo "progresivne demokracije" Tito za vsako svoje potovanje uporablja kar štiri vlake. Po progi, katero straži na vsakih 50 m po en miličnik ali UDBAŠ, vozi najprej izvidnica, za katero potem vozijo v kratkih časovnih presledkih tri čisto enako pobarvani vlaki v enakim številom vagonov. In v enem teh treh vagonov potuje njegovo rdeče veličanstvo s svojim izbranim spremstvom.

CERKVENI OGLASNIK

V nedeljo 25. maja t. l. bo ob pol štiri popoldne tradicionalno vsakoletno romanje Slovencev v Lurdes.

FATIMSKA MATI BOŽJA je na svojem obisku sedaj v svetišču Marije v Don Boscovem zavodu v Ramos Mejia in bo tam ostala do nedelje, 18. maja. Te ga dne ob pol enajsti uri bo tudi slovenska maša s pridigo in ljudskim petjem. Vsi vabljeni!

OBVESTILA

Socialno-organizacijski tečaj Družabne pravde bo v ponedeljek, 19. maja točno ob pol osmi uri zvečer v prostorih Društva Slovencev, Victor Martinez 50. Predava vseuč. prof. g. dr. Ivan Ahčin

Slovenska družina brez otrok potrebuje deklico od 12-13 let za lahko pomoč v gospodinjstvu
Guauguaychu 2404, Buenos Aires

Instituto de Idiomas

GUALEGUAYCHU 2404,
Slovenski, castellano, angleški, latinski, francoski, nemški in italijanski jezik se poučujejo po \$ 20.— mesečno.

FRIZERSKI SALON "VENA"

Calle Ersilla 6120 (blizu Liniersa)
Se v ljubno priporoča svojim stari strankam za nadaljni obisk, nove pa v ljudno vabimo, da nas čim prej obiščete.

Postreženi boste čisto po domače. Trajna ondulacija, vodna ondulacija, frizure itd.

Frizura in obleka naredita človeka! Važno! Iz Liniersa pridete 2 kvadra peš do postajališča sedaj kolektiva No. 217 (prej 15). Vožnja traja manj kot 10 minut do Calle Acassuso, nato pojdite peš v smeri kolektiva eno kvadro in nato eno kvadro na desno!

Obiskujte domače tvrdke
Frizerski salon "VENA"

TRANSITO

CANGALLO 439 — Oficina 602, T. E. 34-9185, od 9.— 18. ure
V domovino Vam v razmeroma kratkem času pošljemo cenene živilske pakete.

No. 16	\$ 90.—	No. 35	\$ 85.—
2 kg svinjske masti		0,5 kg surove kave	
2 kg prekajene slanine		8,5 kg sladkorja	
No. 17	\$ 100.—	No. 36	\$ 130.—
1 kg surove kave		1,5 kg surove kave	
3 kg svinjske masti		7,5 kg sladkorja	
No. 18	\$ 100.—	No. 38	\$ 140.—
4,5 kg sladkorja		1,5 kg surove kave	
4,5 kg riža		5,5 kg sladkorja	
		1,5 kg svinjske masti	

"CASA BOYU" — urarna in zlatarna

OLAZABAL 2336 Tel. 76 - 9160
pol kvadre od Cabilda 2300

Ob priliki

PREURE DITVE

trgovine nudimo po izjemnih cenah:

Damske zapestne ure elegantne oblike po 145.— pesov;
Moške elegantne zapestne ure (3 leta garancije) po 245.— pesov;
Budilke znamke "HOP", močne izdelave po 88.— pesov.

VSA ZLATARSKA IN URARSKA POPRAVILA — strokovno in hitro.

Ob sobotah in nedeljah se lahko naše stranke zglase tudi v našem stanovanju, ki je v isti hiši v prvem nadstropju dto 5, to je Olazabal 2338 dto 5.